

РЕШЕНИЕ

№ 31099

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **10996** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Сдружение с нестопанска цел „ВС Светлина – над канала“ (Сдружението), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, представлявано от председателя на УС Г. Б., подадена чрез адв. С. Р., срещу Решение № Ж-869/12.09.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията). С оспореното решение на КЕВР на осн. чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/21.03.2013 г.) е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-434/15.08.2025 г., подадена от жалбоподателя, като неоснователна. В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и постановено при неспазване на материалния закон. Според жалбоподателя неправилно е отчетено действителното фактическо положение и неправилно е тълкувана и приложена относимата нормативна уредба към конкретния спор. Иска решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне по жалбата на сдружението. Претендира сторени по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и с писмени бележки чрез процесуалния си представител юрк. С. П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение

за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В писмено становище, чрез юрк. В. излага доводи за законосъобразност на оспореното решение на КЕВР и неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба (наименувана „Сигнал“) с вх. № Е-11ИН-00-434/15.08.2025 г., подадена от Сдружение с нестопанска цел „„ВС Светлина – над канала“ срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, с която се изразява несъгласие с извършената промяна на фактурирането на електрическата енергия на обект с ИТН 2007432 - от цени за битови нужди на цени на стопански нужди.

С писмо изх. № Е-11ИН-00434/22.08.2025 г. на КЕВР и на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изискано от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД да изрази мотивирано становище и да представи цялата преписка по жалбата, както и информация за предприетите действия и срока за изпълнението им.

С писмо вх. № Е-11ИН-00-434/28.08.2025 г. на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е изпратено становище, в което е посочено, че Сдружение с нестопанска цел „ВС Светлина – над канала“ е учредено от собственици на имоти в местност „Средна ливада“, находяща се в землище на С. 3.. До м. февруари 2025 г. използваната електрическа енергия е фактурирана по цени за битови клиенти, но във връзка извършена от Агенция „Митници" проверка на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е издаден Ревизионен акт (РА) № BG003000-РК25-РА1/32-862554/22.05.2024 г. Предвид това е прието, че Сдружението, макар и с нестопанска цел, е юридическо лице и по своята правна същност няма потребности, присъщи на физическите лица и лицата от домакинството им, с които ЗЕ свързва доставката на електрическа енергия с дефиницията на „битов клиент“ по смисъла на §1, т. 2а от ДР на ЗЕ, а именно - задоволяване на битови потребности.

Като приложения са представени Възражение с изх. № 105657/17.04.2025 г., отговор по имейл от 23.04.2025 г., РА № BG003000-РК25-РА1/32-862554/22.05.2024 г. издаден от Териториална дирекция Митница П.. Няма данни „ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД да е информирало клиента за извършената промяна.

По делото е представено Доклад вх. № Е-ДК-1180/11.09.2025 г. на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, с което е прието, че Сдружението е юридическо лице, което не може да има статут на битов клиент и не може да консумира електрическа енергия за битови нужди. Цитирани са част от мотивите на ревизионния акт, съгласно които „ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД е следвало да начисли акциз за доставена и потребена електрическа енергия в обекти, собственост на физически лица, но с партидите на юридически лица. Агенция „Митници" е извършила насрещна проверка на договорите за присъединяване с цел установяване на правния статут на лицата и вида на потреблението във връзка със законоустановените понятия „Битови нужди" и „Стопански нужди", регламентирани в нормите на чл. 4, т. 51 и т. 52 от ЗАДС и е установено, че за част от сключените договори за присъединяване на обекти, собственост на юридически лица, потреблението на електрическата енергия е третирано за битови нужди, а не както е предвидено в горесцитираните правни норми за стопански нужди. Позовавайки се на мотивите, изложени в РА и разпоредбите на чл. 4, т. 51 и т. 52 от ЗАДС е направено заключение, че жалбата на сдружението е неоснователна.

На 12.09.2025 г. е проведено закрито на заседание на Комисията, за което е представен

Извлечение от протокол № 268/12.09.2025 г. По т. 24 от дневен ред е взето решение да се приеме Доклад вх. № Е-ДК-1180/11.09.2025 г. на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и да се прекрати производство, образувано по жалбата на Сдружение с нестопанска цел „ВС Светлина – над канала“, поради неоснователност. Решението е взето с два гласа „за“, от които два гласа на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

С оглед така проведеното се административно производство е издадено оспореното в настоящото производство Решение № Ж-869/12.09.2025 г. на КЕВР, с което подадената жалба е приета за неоснователна и производството е прекратено на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. Като мотиви в решението са преповторени мотивите от Доклада на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“

От страните в производството са представени и приети по делото допълнителни писмени доказателства, в т.ч. Договор от 22.08.1988 г. между Бюро за комплексни услуги за строителство по стопански начин и Д. и А., пълномощници на група граждани на [населено място] за изграждане на електрозахранване на района в местността „Канала“ над СП „Територ. снабд.“, землище на С. З.; Договор за продажба на електрическа Енергия № 10835 от 30.12.1998 г. между „НЕК – АД, клон на Електроснабдяване – С. З.“ и Сдружение м-т Канала; Писмо № МК-91/15.05.1991 г. на ръководител направление „Електроснабдяване“; Констативен протокол № 73604 от 24.03.2014 г. за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД за обект с ИТН 2007432 – СНЦ – „Светлина-канала“, в който е посочено, че Сдружението се състои от група битови клиенти; Устав на СНЦ „ВС Светлина – над канала“ от 14.04.2024 г.; Скица на р-н „Канала“.

По делото бе допусната и изслушана съдебно-електротехническа експертиза с вещо лице В. Й. Ч., електроинженер вписан в списъка с вещи лица към Софийския градски съд. Заключение на допусната по искане на жалбоподателя съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира, установява следното:

По въпрос 1: Обектите, захранвани от процесния трафопост, представляват множество самостоятелни недвижими имоти, разположени във вилно селище „Светлина - канала“, използвани като вилни и жилищни сгради за битови нужди. Не се установяват белези на производствени, складови или други стопански обекти. Точният брой на подобектите не може да бъде определен с категоричност по наличните данни, но същите са значителен брой - над 100, съответстващи приблизително на броя на членовете на сдружението (123 лица).

По въпрос 2: Наличните в обектите електроуреди, електроинсталации и оборудване съответстват по вид и мощност на консуматори за битови нужди - осветление, домакински уреди и обичайни отоплителни уреди. Не се установяват данни електрозахранването да се използва за стопанска или производствена дейност.

По въпрос 3: В системата са налични контролни (междинни) електромери, чрез които се извършва индивидуално отчитане на потреблението на електроенергия от отделните потребители (членове на сдружението). Количеството електроенергия, отчетено от общия електромер електроразпределителното дружество, се разпределя между крайните потребители съразмерно на отчетеното индивидуално потребление. Това разпределение има характер на вътрешно разпределяне на разходите.

По въпрос 4: Вътрешната електрическа мрежа след общия електромер представлява вътрешна разпределителна мрежа, обслужваща ограничен кръг лица - членовете на сдружението. Не са налице данни сдружението да извършва продажба (препродажба) на електроенергия с цел печалба. Установеното положение съответства на модел на разпределяне на разходите за доставена електроенергия, а не на осъществяване на търговска дейност.

Въз основа на установените по делото обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо - жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт от надлежна страна в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Според нормата на чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-869/12.09.2025 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав "Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, при наличието на които комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова. Видно от извлечението от Протокол № 268 от 12.09.2025 г. се установява, че на закрито заседание, при

вземане на решение по т. 24 от Дневния ред, са присъствали двама от членовете на Комисията и главният секретар Р. Т. /без право на глас/. Решението е взето с два гласа „за“, като гласувалите двама са със стаж в енергетиката. Следователно заседанието на специализирания състав "Енергетика", на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство.

Предвид изложеното съдът приема, че Решение № Ж-869/12.09.2025 г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

По материалната и процесуална законосъобразност на акта:

По делото не се спори, че СНЦ „ВС Светлина – над канала“ е юридическо лице с нестопанска цел и с основна дейност – осигуряване на електроенергия за имоти във вилно селище (чл. 6 от Устава на сдружението). От представените доказателства се установява, че обектът СНЦ „ВС Светлина – над канала“ е с ИТН 2007432, който е присъединен към електроразпределителната мрежа от преди над 20 години, като не са открити данни в архивите относно процедурата по присъединяване /л. 166/. На 10.10.2017 г. е сключено споразумение за оперативно управление на енергиен обект. На 08.05.2020 г. до офис на ЕВН е подадена Декларация за актуализация на клиентските данни, както и данни за контакт от действащия към онзи момент управител на СНЦ „Светлина-Канала“. По делото е представено писмо от 27.05.2026 г. от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД (л. 174), с което се посочва, че клиент на дружеството посочва е СНЦ „ВС Светлина – над канала“ с ИТН 2007432. Към писмото е представена справка за фактурираното количество електрическа енергия на ИТН 2007432 и фактури.

Не е спорно, че до месец февруари 2025 г. обект с ИТН 2007432 - СНЦ „ВС Светлина – над канала“ е заплащал потребление на електрическа енергия по цени за битов клиент. През 2024 г. Електроснабдителното дружество е било обект на проверка от страна на Агенция "Митници". В резултат на това е бил издаден ревизионен акт за неправилно прилагане на нормите на ЗАДС, след което „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е извършило промяна в начина на фактуриране на електрическата енергия на жалбоподателя, като фактурирането, считано от 01.03.2025 г. е извършено по цени за небитови потребители.

Основният спор в настоящото производство е правилно ли е извършена промяна на фактурирането на електрическата енергия на обект с ИТН 2007432 с клиент СНЦ „ВС Светлина – над канала“ - от цени за битови нужди на цени на стопански нужди.

Разграничението между "битов" и "небитов" клиент според дефинициите дадени със ЗЕ може да се извлече от разпоредбите на §1, т. 2а и т. 33в /пред. 33а/ от ДР на ЗЕ. Съгласно т. 2а от §1 от ДР на ЗЕ „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33в /пред. 33а/ на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди, включително производителите, промишлените клиенти и предприятия, малките и средните предприятия и клиентите на едро. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията.

От друга страна в решението си Комисията се е позовала на мотивите изложени в РА издаден на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и разпоредби от ЗАДС, даващи дефиниции на „битови“ и „стопански“ нужди. Действително от събраните по делото доказателства става ясно, че

Електроснабдителното дружество е било обект на проверка от страна на Агенция "Митници", като в резултат на това е бил издаден ревизионен акт за неправилно прилагане на нормите на ЗАДС.

В случая Комисията в оспореното решение се е позовала на разпоредбата на чл. 4, т. 51 от ЗАДС, съгласно която „битови нужди“ е потреблението на електрическа енергия, втечен нефтен газ (LPG) или природен газ от физическо лице за домакинството му. Легалната дефиниция на понятието „стопански нужди“ е дадена в чл. 4, т. 52 от ЗАДС, а именно "стопански нужди" е всяко потребление на електрическа енергия, втечен нефтен газ (LPG) или природен газ, различно от потреблението за битови нужди. Следва да се посочи, че в чл. 34а, ал. 1 от ЗАДС е предвидено, че акцизната ставка върху електрическата енергия с код по КН 2716, с изключение на случаите по ал. 2, е 2,00 лв. за мегаватчас, а в ал. 2 е предвидено, че акцизната ставка върху електрическата енергия с код по КН 2716 за потребители на електрическа енергия за битови нужди е 0 лв. за мегаватчас. От анализа на цитираните разпоредби следва, че всяко потребление попадащо извън дефиницията на "битови нужди" по силата на закона се счита за "стопански нужди" и се облага със стандартна ставка. Характерът на това определение е рестриктивен и изрично обвързва статута с правната форма на потребителя – той трябва да е физическо лице. Следва да се приема, че този критерий е формален и служи основно за целите на данъчното облагане /виж. Решение № 8192 от 20.07.2026 г. по адм. д. № 3054/2026 г. по описа на ВАС/.

В случая неправилно КЕВР е приела, че не е налице колизия между дефинициите дадени в ЗЕ и тези от ЗАДС. ЗАДС поставя формално изискване за субекта (физическо лице), докато ЗЕ се фокусира върху материалния критерий – характера на потреблението. В съдебната практика на ВАС безспорно се възприема, че според ЗЕ водещ критерий при определянето на тарифата, по която следва да се заплати консумацията на електрическа енергия е целта на фактическото ползване.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ е този клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация като се изключват търговски и професионални дейности, по силата на чл. 2, т.11 „небитов клиент“ е физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови битови нужди и включва производители и клиенти на едро. Следва да се посочи, че на националния пазар критериите за дефиниране на клиентите са предвидени и в Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на ДКЕВР. Съгласно дефиницията в чл. 1, т. 4 от ОУ понятието "потребител на електрическа енергия за битови нужди" е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството според действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието "потребител на енергия за стопански нужди" – физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

На следващо място съгласно чл. 6, ал. 1 от Общите условия електрическата енергия може да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Алинея четири на посочената правна норма посочва, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). По – нататък чл. 10, т. 1

от ОУ предвижда, че клиентът има право да използва електрическа енергия според предназначението на обекта – битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни за фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта. Тези Общи условия са съобразени с легалните дефиниции, дадени в § 1, т. 2а и т. 33в от ДР на ЗЕ.

От извършена съпоставка на предвижданията на вторичното право на ЕС – Директива 2009/72/ЕО и посочените Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД следва обоснованият извод, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват или правната форма на ползвателя. В тази връзка е необходимо да се посочи, че са неоснователни твърденията на ответника, че след като клиентът е юридическо лице, то автоматично следва да плаща потребена електрическа енергия по цени за небитов клиент. В случая чрез Сдружението (юридическо лице) се снабдяват с енергия единствено обекти, които се ползват за битови нужди от физически лица. Това безспорно бе доказано в хода на съдебното производство както с представените писмени доказателства, така и от прието по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице. Според заключението на вещото лице наличните в обектите електроуреди, електроинсталации и оборудване съответстват по вид и мощност на консуматори за битови нужди - осветление, домакински уреди и обичайни отоплителни уреди. Също така е посочено, че не са установени данни електро Не са налице и данни сдружението да извършва продажба (препродажба) на електроенергия с цел печалба. В заключението е посочено, че установеното положение съответства на модел на разпределяне на разходите за доставена електроенергия, а не на осъществяване на търговска дейност. Захранването да се използва за стопанска или производствена дейност. От така събраните в хода на съдебното производство доказателства безспорно се установява, че жалбоподателя не попада в хипотезата на §1, т.33в от ЗЕ - „небитов клиент“, тъй като закупената енергия се използва изцяло за битови нужди.

Действително Сдружението е юридическо лице, учредено съгласно разпоредбите на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), но Законът за енергетиката не поставя изрично изискване клиентът да е физическо лице при битовото потребление, както не ограничава небитовото потребление само до юридическите лица. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че в случая доставчикът на електрическа енергия, както и КЕВР неправилно са приложили дефиницията на ЗАДС в противоречие с нормите на ЗЕ, и с трайно установената съдебна практика на Върховния административен съд по този въпрос.

Неоснователно е и позоваването на ответната страна на разпоредбата на §15 ЗИДЗЕ, в сила от 26.06.2020 г., тъй като видно от доказателствата по делото, преди извършената промяна на цените от 01.03.2025 г. жалбоподателят е бил битов клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, с оглед на което изискванията на цитираната разпоредба са неприложими, тъй като те са относими за небитови клиенти.

Тук следва да се посочи и това, че в т. 2.5 от РА № BG003000-PK25-PA1/32-862554/22.05.2024 г., послужил като аргумент за промяната в начина на фактуриране от електроснабдителното дружество, е посочено, че от ревизираното лице не са представени относими доказателства относно твърдението, че „макар и потреблението да е фактурирано на юридическо лице, което е титуляр на партидата, то собственик на обекта и действителен ползвател е физическо лице“. Буди недоумение, защо електроснабдителното дружество не е проявило активност и не е представило

нужните доказателства в хода на ревизионното производство, които доказателства явно съществуват, тъй като в настоящото съдебно производство такива бяха събрани. Също така няма данни този ревизионен акт да е бил оспорен, (въпреки правната възможност за това), което означава, че дружеството безкритично се е съгласило с констатациите и е предприело действия по промяна на тарифата за използване на електрическа енергия от СНЦ.

На следващо място следва да се посочи и това, че в административната преписка липсват доказателства за редовно връчване на уведомление от електроснабдителното дружество до клиента за предстоящата промяна в цените на електрическата енергия. Липсата на доказателства за уведомяването на клиента за извършената промяна представлява съществен пропуск, тъй като го лишава от възможността да възрази срещу увеличението на цените. Не съществува законова възможност за едностранна промяна в начина на фактуриране на доставената и потребена от клиента електрическа енергия като същата се фактурира не по договорените цени за битови нужди, а по цени за стопански нужди. В случая КЕВР въобще не е изследвала въпросът относно това дали електроснабдителното дружество надлежно е уведомило клиента за предстоящата промяната. Съгласно разпоредбата на чл. 38в ал. 5 от ЗЕ енергийните предприятия по чл. 38б, ал. 1 уведомяват своите потребители на енергийни услуги – битови клиенти, за всяка предложена промяна на договорните условия и цените на предоставяните услуги, като в случая няма спор, че до м. февруари жалбоподателят е таксуван по цени за битов клиент. Това е нарушение както на специалната разпоредба на чл. 38в ал. 5 от ЗЕ така и на общия принцип по чл. 20а от ЗЗД и само на това основание Решението подлежи на отмяна, тъй като Комисията е била длъжна да изследва този пропуск.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, като преписката бъде върната за ново произнасяне на КЕВР по подадената от СНЦ „ВС Светлина – над канала“ жалба с вх. № Е-11ИН-00-434/15.08.2025 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в общ размер на 1355,42 евро, от които 25,26 евро заплатена държавна такса, 306,78 евро заплатено адвокатско възнаграждение и 350 евро депозит за вещо лице и 673,08 евро доплащане за депозит за вещо лице. Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото не надхвърля установения минимум, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-869/12.09.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по подадената от Сдружение с нестопанска цел „ВС Светлина – над канала“ жалба с вх. № Е-11ИН-00-434/15.08.2025 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на Сдружение с нестопанска

цел „ВС Светлина – над канала“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, сумата от 1 355,42 (хиляда триста петдесет и пет евро и четиридесет и два евроцента) евро, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: